

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO KAZNENO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU
Zagreb, Selska cesta 2

Broj: KO-DO-99/2026
Zagreb, 4. rujna 2026.
MJ

OPĆINSKOM KAZNENOM SUDU U ZAGREBU

Z A G R E B

Na broj: K-99/2026

Protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj: K-99/2026 od 10. srpnja 2026., protiv optuženog Roberta Čupana, zbog kaznenog djela iz članka 139. stavka 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17 i 118/18 - dalje u tekstu KZ/11) na temelju članka 38. stavka 2. točke 10. i članka 464. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12- odluka Ustavnog suda 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 130/20, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 - dalje u tekstu: ZKP/08), podnosim sljedeću

Ž A L B U

- zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja -
(članak 470. stavak 1., u vezi članka 467. stavka 1. točke 3. ZKP/08)

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, a na temelju članka 453. točke 3. ZKP/08, optuženi Robert Čupan oslobođen je optužbe da bi počinio kazneno djelo iz članka 139. stavka 2. KZ/11, pobliže činjenično i pravno opisano u izreci pobijane presude.

Iz obrazloženja pobijane presude u bitnome proizlazi da je sud utvrdio da nema dokaza da bi optuženi počinio kazneno djelo za koje se tereti optužnicom u bitnom navodeći da postoje bitne i ključne razlike unutar navoda oštećene o predmetnom događaju, kao i proturječnosti njezinog iskaza s rezultatima pregledane video snimke te iskaza svjedokinje Željke Kolić, a koje kompromitiraju njezin iskaz u cjelini. Također, sud navodi i da postupanje oštećene nakon događaja i uspostavljanja komunikacije s optuženikom ne upućuje na zaključak da je oštećena pretrpjela ozbiljnu prijetnju

objektivno podobnu da u njoj izazovu strah za vlastiti život i sigurnost.

Žalba se podnosi iz razloga što smatram da je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i izveo pogrešan zaključak o tome da nije dokazano da je optuženi Robert Čupan počinio inkriminirano mu kazneno djelo.

Naime, oštećena Snježana Bratković prilikom davanja iskaza pred policijskim istražiteljima dana 7. siječnja 2022. i na raspravi dana 23. prosinca 2024., u bitnom je iskazivala jednako i to na način da je inkriminiranog dana optuženik Robert Čupan, nakon što mu je ona rekla da se malo ubrza, dok su se nalazili na blagajni u trgovini, istoj počeo prijetiti, a da se ona radi toga ustrašila.

Oštećena je na raspravi navela da joj je optuženi inkriminiranog dana rekao „šuti, kurvo nabit ću te u beton, ubit ću te, umukni i zaveži“, a nakon što joj se predočio zapisnik s ispitivanja kod policijskog istražitelja navela da je točno to što je navela na prvom ispitivanju, odnosno da joj je optuženi rekao "jebem ti boga Isusa, kurvo mala, ubit ću te, jebat ću te u usta, zakucat ću te u asfalt, ja sam tu direktor, meni nitko ništa ne može", obzirom da se radi proteka vremena nije mogla točno sjetiti svega što joj je rekao, što je i životno logično obzirom da je od predmetnog događaja prošlo skoro tri godine.

Navodi suda da je oštećena navela da je u trgovini bilo više ljudi, da je na blagajni bila još jedna mlađa osoba i da je rekla blagajnici da zove policiju, a da bi to bilo u suprotnosti sa sadržajem snimke video nadzora i svjedokinje Željke Kolić nisu od utjecaja na vjerodostojnost iskaza u bitnom dijelu, a to je onaj dio koji se odnosi na sadržaj izrečene prijetnje, njezin strah i namjeru optuženog da ju ustraši ili uznemiri.

Uz navedeno, postupanje oštećene nakon inkriminiranog događaja na način da se obratila optuženiku u matičnom uredu, uzevši u obzir da radi u matičnom uredu, a da je on bio stranka, ne znači da u inkriminiranom trenutku nije osjećala strah ili uznemirenosti kao što to sud pogrešno utvrđuje.

Utvrđenje suda, da je obraćanje optuženika oštećenoj s riječima "jebem ti boga Isusa, kurvo mala, ubit ću te, jebat ću te u usta, zakucat ću te u asfalt, ja sam tu direktor, meni nitko ništa ne može" moralo trajati mnogo dulje od onoga što je na samoj snimci video nadzora vidljivo, potpuno je pogrešno, obzirom da iz snimke video nadzora jasno proizlazi da se optuženi obraća oštećenoj preko 40 sekundi i to unutar trgovine, na vratima trgovine te izvan trgovine, pogotovo uzevši u obzir i to da je samo on govorio, dakle nije bilo obostrane komunikacije te da je i optuženik u obrani naveo da je bio pod stresom radi bolesti djeteta, a općepoznato je da osobe koje su pod stresom i u stresnim situacijama izgovaraju riječi brže nego u stanju opuštenosti. Također, iz snimke video nadzora se vidi da je optuženi uzrujan i da je njegova reakcija burna.

Također, nisu jasni navodi suda da se na snimci video nadzora ne vidi da bi optuženi tom prilikom išao prema oštećenoj, a da bi ona ustuknula, obzirom da iz snimke jasno proizlazi da nakon što se optuženi malo udaljio od oštećene i krenuo prema izlaznim vratima trgovine, isti okreće natrag prema oštećenoj, zakoračuje prema istoj te diže i maše rukom prema oštećenoj.

Suprotno navodima suda, koji poklanja potpunu vjeru iskazu svjedokinje Željke Kolić, navodeći da je zaista optuženik postupao na način kako je opisala oštećena, da bi zasigurno i navedena svjedokinja zapamtila taj događaj te osjetila barem nelagodu, a da se ona predmetnog događaja niti nije detaljno sjećala jer nije ostavio jači dojam na nju te se nije osjećala uplašenom kao i da nije čula nikakve prijetnje, ističem da je svjedokinja na raspravi prvotno iskazivala da je situacija bilo potpuno drugačija od stvarne, odnosno da je optuženi bio u redu iza oštećene te da je on nju požurivao, dok je ona sporo spremala stvari u vrećicu i nije se žurila, a tek nakon što je u njezinoj prisutnosti pregledana snimka ista je iskazala da se zabunila i da je bilo kao na snimci jasno ukazuje na to da je svjedokinja pokušala otkloniti kaznenu odgovornost optuženog, pogotovo uzevši u obzir da je svjedokinja na raspravi iskazala da poznaje optuženog jer je stalno dolazio u trgovinu dok je ona radila te da je uvijek bio dobar prema njoj.

Uz navedeno, ističem da je logično da je svjedokinja iskazivala da nije bila uplašena, obzirom da prijetnja nije bila upućena njoj.

Nadalje, za postojanje kaznenog djela prijetnje nije nužno da onaj kome je prijetnja upućena bude uplašen, jer je bitna samo namjera koju ima počinitelj, budući da je za to kazneno djelo dostatno da ga čini onaj tko drugome ozbiljno prijeti, dok stanje uplašenosti ili neuplašenosti oštećenika nije presudno za biće ovoga kaznenog djela, već eventualno samo može biti jedan od dokaza na temelju kojih se ocjenjuje ozbiljnost upućene prijetnje.

Valja ukazati i na to da je kazneno djelo prijetnje djelo apstraktnog ugrožavanja te je ostvareno kada je radnja počinitelja u objektivnom smislu ozbiljna prijetnja, odnosno podobna da oštećenik bude ustrašen ili uznemiren, a riječi „ubit ću te, zakucat ću te u asfalt“ su zasigurno u objektivnom smislu podobne da nekoga ustraše ili uznemire, a pogotovo predmetnu oštećenu koja je žena starije životne dobi dok je optuženi mladić.

Stoga su svi navodi suda da oštećena nije pretrpjela ozbiljnu prijetnju potpuno neosnovani i pogrešno utvrđeni.

Da je oštećena bila ustrašena ili uznemirena te da se radilo o ozbiljnoj prijetnji jasno ukazuje postupanje oštećene odmah nakon predmetnog događaja koja je pristupila u policijsku postaju prijaviti događaj te podnijela prijedlog za kazneni progon kao i to da je pristupila dokaznoj radnji prepoznavanja te na istoj prepoznala optuženog.

Nije životno logično da bi osoba koja nije pretrpjela ozbiljne prijetnje poduzimala sve navedene radnje i koristila svoje slobodno vrijeme za iste, pogotovo ako se uzme u obzir da je oštećena zaposlena, a naročito ne zato jer je prema navodima suda bila povrijeđena i revoltirana jer joj je optuženi rekao „odjebi“.

Slijedom svega navedenog, smatram kako je nedvojbeno da je optuženi počinio terećeno mu kazneno djelo na način kako mu se to stavlja na teret optužnicom, pa stoga

p r e d l a ž e m

da drugostupanjski sud ukinе pobijanu presudu i postupi sukladno članku 484 a Zakona o kaznenom postupku.

ZAMJENICA OPĆINSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Lidija Ogrinc Grgić

Broj zapisa: **17c21-18363**

Kontrolni broj: **0e52c-23471-8d4d7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.